

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

PEYGAMBER EFENDİMİZ (S.A.V.)'İN YÜCE VASIFLARI

*Esselamu Aleykum ve Rahmetullah
Eûzûbillâhîmine's-şeytânî'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel ervelin vel abirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah,
Medet ya Meşayihina, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.*

۲۵۴ - كَانَ إِذَا سَمِعَ بِالْإِسْمِ الْقَبِيحِ حَوَّلَهُ إِلَى مَا هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ * (رض ابن سعد عن عروة مرسلاً)

254. “Çirkin bir isim duyduğu zaman, onu daha güzeline çevirip değiştirdi.” Şimdi eski insanlar değişik isimler kordu bazen yani uygunsuz isimler oluyor her kavimde var o şeyler, onları güzel isme çevirirdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

۲۵۵ - كَانَ إِذَا شَرِبَ تَنَفَّسَ ثَلَاثًا وَيَقُولُ هُوَ أَهْنًا وَأَمْرًا وَأَبْرَأُ * (حم خ م د ن ه عن انس)

255. “Su içtiği zaman üç kere, nefes alırdı. (Yani üç nefeste içerdi.) Bu daha mutlu daha afiyetli ve daha sağlıklıdır. Buyururlardı.” Peygamber Efendimiz (s.a.v.) zaten yani bu Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in hayatını takip eden, sağlıklı hayat diyorlar. O sağlık, bütün Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’den öğrenilir hem mutlu olur hem afiyette hem sağlıklı olur.

۲۵۶ - كَانَ إِذَا شَرِبَ الْمَاءَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَقَانَا عَذْبًا فُرَاتًا بِرَحْمَتِهِ وَلَمْ يَجْعَلْهُ مِلْحًا أَوْ جَا بَذُنُونًا * (حل عن أبي جعفر مرسلاً)

256. “Su içtiği zaman; Elhamdü lillâhillezî sekânâ azben fûrâten bi rahmetihî ve lem yec’alhü milhan ücâcen bi zünûbinâ duasını okurlardı.” Bu Allah’a şükrediyor, hamd ediyor ki güzel tatlı su rahmetiyle bize tatlı su, güzel su içirdi. Tuzlu acı su içirtmedi günahlarımızdan. Yani günahları olduğu için insanların onu içmesi lazım ama Allah rahmetiyle temiz tatlı su içiriyor bize.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٢٥٧- كَانَ إِذَا شَرِبَ تَنَفَّسَ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا يُسَمِّي عِنْدَ كُلِّ نَفْسٍ وَيَشْكُرُ فِي آخِرِهِنَّ* (ابن السني طب عن ابن مسعود)

257. “Su içtiği zaman üç nefes alırdı. Her nefesinde besmele çekerdi. Sonlarında da; Elhamdü lillâh, derlerdi.”

٢٥٨- كَانَ إِذَا شَرِبَ تَنَفَّسَ مَرَّتَيْنِ* (ت ه عن ابن عباس)

258. “Su içtiğinde, iki nefeste içerdi.” Gene üç defada içiyor iki nefes arada alıyor.

٢٥٩- كَانَ إِذَا شَهِدَ جَنَازَةً أَكْثَرَ الصُّمَاتِ وَأَكْثَرَ حَدِيثِ نَفْسِهِ* (ابن المبارك وابن سعد عن عبد العزيز بن أبي رواد مرسلًا)

259. “Bir cenazede bulunduğunda çok sükût ederdi.” Yani konuşmazdı, susardı Peygamber Efendimiz (s.a.v.), en çok başkaları konuşsa da kendi susmuş olurdu. “Ölüm ve kabir hallerini düşünürdü.” Kendi kendine düşünürdü, konuşmazdı ama ölüm hallerini, kabir hallerini kendi düşünürdü.

٢٦٠- كَانَ إِذَا شَهِدَ جَنَازَةً رُؤِيَ عَلَيْهِ كَأَبَةٌ وَأَكْثَرَ حَدِيثِ النَّفْسِ* (طب عن ابن عباس)

260. “Cenazede bulunduğu zaman yüzünde keder ve gam izleri okunur, derin bir düşünceye daldı.” Bu ölüm hali zordur onun için bir keder, gam olurdu Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’de. Tabi çoğu hep yakınlarıydı Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in, bütün çocukları hayatında ta Fatma anamızdan başkası hepsi hayatında rahmetlik oldu, hanımları filan onun için derin bir üzüntü olurdu yüzünde, düşünceye daldı diyor.

٢٦١- كَانَ إِذَا شَيعَ جَنَازَةً عَلَا كُرْبُهُ وَأَقْلَّ الْكَلَامَ وَأَكْثَرَ حَدِيثِ النَّفْسِ* (الحاكم في الكنى عن عمران ابن حصين)

261. “Cenazeyi teşyi ettiği zaman üzüntüsü had safhada olurdu az konuşur, çok düşünürdü.”

٢٦٢- كَانَ إِذَا صَعَدَ الْمِنْبَرَ سَلَّمَ* (ه عن جابر)

262. “Minbere çıktığı zaman selam verirdi.”

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۲۶۳- كَانَ إِذَا صَلَّى الْغَدَاةَ جَاءَهُ خُدَمُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ بِأَنِيَّتِهِمْ فِيهَا الْمَاءُ فَمَا يُؤْتِي بِأَنَاءٍ إِلَّا غَمَسَ يَدَهُ فِيهِ* (حم م عن انس)

263. “Sabah namazı kıldığı zaman, Medinelilerin hizmetçileri ellerinde, içinde su bulunan kaplarla gelirlerdi. O kaplara mübarek elini sokardı (Teberrüken).” Sabah namazını kıldı mı oradaki insanlar, hizmetçilerini gönderirdi ki bereket olsun, bu güzel yani faydalanırlardı Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in bereketiyle, o elini soktu mu zaten artık dünya ahiret saadeti olurdu.

۲۶۴- كَانَ إِذَا صَلَّى الْغَدَاةَ جَلَسَ فِي مُصَلَّاهُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ* (حم م د
ت ن عن جابر بن سمرة)

264. “Sabah namazını kıldıktan sonra güneş doğuncaya kadar kibleye karşı mihrapta otururlardı.”

۲۶۵- كَانَ إِذَا صَلَّى بِالنَّاسِ الْغَدَاةَ أَقْبَلَ عَلَيْهِمْ بِوَجْهِهِ فَقَالَ هَلْ فِيكُمْ مَرِيضٌ أَعُودُهُ فَإِنْ قَالُوا لَا قَالَ فَهَلْ فِيكُمْ جَنَازَةٌ أَتْبِعُهَا فَإِنْ قَالُوا لَا قَالَ مَنْ رَأَى مِنْكُمْ رُؤْيَا يَقْصُصُهَا عَلَيْنَا* (ابن عساكر عن ابن عمر)

265. “Sabah namazını kıldığı zaman cemaate yüzünü döner ve şöyle buyururdu; “İçinizde bir hasta varsa ziyaret ederim.” Yani o sabah namazdan sonra hasta varsa gidip onu ziyaret etsin diye, halini hatırını sorsun diye sorardı. “Hayır” denildiği takdirde; “İçinizde bir cenaze var mı?” Diye sorardı. “Hayır” denildiği takdirde bu defa şöyle buyururdu; “İçinizde kim rüya görmüşse bize anlatsın.” Derdi.

۲۶۶- كَانَ إِذَا صَلَّى رَكَعَتِي الْفَجْرِ اضْطَجَعَ عَلَى شَقِّهِ الْأَيْمَنِ* (خ عن عائشة)

266. “Sabah namazının iki rekât sünnetini kıldığı zaman sağ yanı üzerine yatardı.” Bu sünnettir çoğu insanın haberi yok bu sünnetten Allah’a şükür meşayihler, Şeyh Babamızın şeyi üzerine bu sünneti yapıyoruz. Bazen insanlar tabi bilmiyor ne oluyor diye şey yaparlar hâlbuki sünnettir bu. Her sabah sünnetinden sonra farzdan önce bir sağ tarafına koyup da, o da; *tefekükürü mevttir* yani ölüm hatırlar, o da sağ tarafına yatırılacak. Güzel bir

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

sünnettir, sünneti ihya edene yüz şehit sevabı, yani orada bir uzanıyorsun iki saniye bile almıyor sana Allah yüz şehit sevabı veriyor.

۲۶۷- كَانَ إِذَا صَلَّى صَلَوةً أَتَبَّتْهَا* (م عن عائشة)

267. “Bir nafile namaz kıldığı zaman ona devam ederdi.” Nafile namazlar işrak, kuşluk, evvabinler gece namazları, teheccüd o nafile namazları bir kıldı mı devamlı devam ederdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

۲۶۸- كَانَ إِذَا صَلَّى مَسَحَ بِيَدِهِ الْيُمْنَى عَلَى رَأْسِهِ وَيَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَذْهَبْ عَنِّي الْهَمَّ وَالْحَزْنَ* (خط عن انس)

268. “Namaz kıldığı zaman, sağ elini başına sürer ve şöyle derdi” Bunlar dua olarak; “Bismillâhillezî lâ ilâhe ğayruh* Er rahmânir ragıym* Allâhümme ezhib annil hemme vel hazen*” Allah’a dua eder, kederi, hüznü üzerimizden uzak tut diye.

۲۶۹- كَانَ إِذَا طَافَ بِالْبَيْتِ اسْتَلَمَ الْحَجَرَ وَالرُّكْنَ فِي كُلِّ طَوَافٍ* (ك عن ابن عمر)

269. “Beyti tavaf ettiği zaman” Beyt dediği Kâbe’yi tavaf ettiği zaman; “Her tavafında hem Hacer-i Esved’i hem de Rûkn-i Yemanî’yi selamlardı.”

۲۷۰- كَانَ إِذَا ظَهَرَ فِي الصَّيْفِ اسْتَحَبَّ أَنْ يَظْهَرَ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ وَإِذَا دَخَلَ الْبَيْتَ فِي الشِّتَاءِ اسْتَحَبَّ أَنْ يَدْخُلَ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ* (ابن السني وابو نعيم في الطب عن عائشة)

270. “Yazın evden (ibadet etmek için) çıkmak istediği zaman, Cuma gecesi çıkmaktan hoşlanırdı. Kışın eve gireceği zaman, Cuma gecesi girmeyi tercih ederdi.”

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۲۷۱- كَانَا إِذَا عَرَّسَ وَعَلَيْهِ لَيْلٌ تَوَسَّدَ يَمِينَهُ وَإِذَا عَرَّسَ قَبْلَ الصُّبْحِ وَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى كَفِّهِ الْيُمْنَى وَأَقَامَ سَاعِدَهُ* (حم حب ك عن ابى قتادة)

271. “Gece dinlenmek istediği zaman, sağ elini yastık yapardı. Sabahtan önce dinlenmek arzuladığı zaman, bileğini dikip başını sağ avucu üzerine koyardı.” Yatacağı vakit doğrudan elini koyardı öteki türlü bu vaziyette (oturarak elini başına koyuyor.)

۲۷۲- كَانَا إِذَا صَلَّى الْغَدَاةَ فِي سَفَرٍ مَشَى عَنْ رَاحِلَتِهِ قَلِيلًا* (حل ق عن انس)

272. “Seferde sabah namazını kıldıktan sonra hayvanına binmeden biraz yürürdü.”

۲۷۳- كَانَا إِذَا عَصَفَتِ الرِّيحُ قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ* (حم م ت عن عائشة)

273. “Rüzgârın esmesi şiddetlenince şöyle derdi; Allâhümme innî es’elüke hayrahâ ve hayra mâ fihâ ve hayra mâ ürsilet bihî ve eûzü bike min şerrihâ ve şerri mâ fihâ ve şerri mâ ürsilet bih*” Yani bu Allah’a; “Hayrını sizden talep ederim, içindeki hayırları da beraber talep ederiz. Hayrı ne için gönderildiyse, o hayrı isteriz, şerrinden Sana sığınırım içindeki şerlerden ve ne için gönderilmişse o şerlerden de Sana sığınırım” Allah Azze ve Celle’ye buyuruyor.

۲۷۴- كَانَا إِذَا عَطَسَ حَمِدَ اللَّهَ فَيُقَالُ لَهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ فَيَقُولُ يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ* (حم طب عن عبد الله بن جعفر)

274. “Aksırdığı zaman; “Elhamdü lillâh” derdi. Kendisine; “Yerhamükellâh” denildiğinde; “Yehdîkümüllâhü ve yuslihu bâleküm” mukabelesinde bulunurdu.” Şimdi çok yaşa diyorlar ama esas; “Elhamdülillah” diyeceksin ondan sonra “Yerhamükellah.”

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۲۷۵- كَانِ إِذَا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ أَوْ ثَوْبَهُ عَلَى فِيهِ وَخَفَضَ بِهَا صَوْتَهُ* (د
ت ك عن ابى هريرة)

275. “Aksırdığı zaman, elini ya da elbisesini ağzına koyar ve sesini alçaltırdı.” Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in hali, dünyanın en mükemmel insanı şimdi hapsi ediyor her tarafa şey yapıyor ne elini ağzına koyuyor ne bir şey. Yani o sünnettir hapsi ettiğin vakit demek ki bir sünnete uysan herkes de rahat eder. Sesini de yükseltmesin diye ağzını da kapatmak lazım hapsi ettiğin vakit.

۲۷۶- كَانِ إِذَا عَمِلَ عَمَلًا أَثَبَّتَهُ* (م د عن عائشة)

276. “Bir iş yaptığı zaman onu muhkem yapardı.” Yani yarı buçuk yapmazdı yapacaksa muhakkak güzel yapacaktı.

۲۷۷- كَانِ إِذَا غَزَا قَالَ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضِدِي وَأَنْتَ نَصِيرِي وَبِكَ أَقَاتِلُ*
(حم د ت ه ح ب والضياء عن انس)

277. “Gazaya çıktığı zaman şu duayı yapardı; Allâhümme ente adudî ve ente nesiryî ve bike ükâtilü*” Allah, cihada harbe çıktığı vakit; “Sen benim yarımcağımsın, Sen beni zafere ulaştırırsın, Senin için savaşıyorum” diye.

۲۷۸- كَانِ إِذَا غَضِبَ أَحْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ* (طب عن ابن مسعود وعن ام سلمة)

278. “Öfkelenildiği zaman şakakları kızarırdı.”

۲۷۹- كَانِ إِذَا غَضِبَ وَهُوَ قَائِمٌ جَلَسَ وَإِذَا غَضِبَ وَهُوَ جَالِسٌ اضْطَجَعَ
فَيَذْهَبُ غَضَبُهُ* (ابن ابى الدنيا عن ابى هريرة)

279. “Ayaktayken öfkelendiklerinde hemen otururlardı.” Yani öfkeyi sevmezdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.), onun için öfkelenildiğinde ayaktaysa otururdu ki şey yapsın. “Otururken öfkelendiklerinde hemen yatarlardı” Uzanırdı. “Böylece öfkeleri teskin olup giderdi.”

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۲۸۰- كَانَا إِذَا غَضِبَ لَمْ يَجْتَرِ عَلَيْهِ أَحَدًا إِلَّا عَلِيٌّ* (حل ك عن ام سلمة)

280. “Öfkelendiklerinde Ali’den başkası yanlarına yaklaşılamazdı.” Hazreti Ali’yi severdi ötekiler çekinirlerdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in öfkesini görünce.

۲۸۱- كَانَا إِذَا غَضِبَتْ عَائِشَةُ عَرَكَ بِأَنْفِهَا وَقَالَ يَا عُوَيْشُ قُولِي اَللّٰهُمَّ رَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَاذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي وَاجْرِئْنِي مِنْ مُضِلَّاتِ الْفِتَنِ* (ابن السني عن عائش)

281. “Aişe öfkelendikleri zaman” Aişe anamız, hanımı, bazen öfkeleniyor hanımlar onun “Burnunu ovardı ve şöyle buyururdu; “Ey Aişecik! Allâhümme rabbe Muhammedin Sallallâhü aleyhi ve selleme ıgfir lî ezhîb ğayza kalbi ve ecirnî min müdillâtil fiten* diye dua et. Buyururlardı.” Bu duayı yap diye ona tavsiye ederdi ki bu öfkeyi gider, kalbimden kini gider, fitnelerden muhafaza et diye.

۲۸۲- كَانَا إِذَا فَاتَتْهُ الْآرَبُعُ قَبْلَ الظُّهْرِ صَلَّاهَا بَعْدَ الرَّكَعَتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ* (ه عن عائشة)

282. “Öğleden önce dört rekâtı kaçırdığı zaman onu farzı müteakip kılınan iki rekât sünnetten sonra kılarlardı.” Bu birinci öğlen namazının sünneti, sünneti müekkeke olduğu için. Bazen insan da geliyor namaza, imam camide namaza durmuşken farzdayken sünnet kılınmaz imama uyacaksınız. İkinci olursa ikindiye kaçırmış oluyorsun gene de mecburen duracaksınız da, öğlen olunca ilk sünneti kılmayınca, iki rekât sünnetten sonra en son rekâttan sonra o dört rekâtı gene kılabilirsiniz Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in usulüdür, sünnetidir.

۲۸۳- كَانَا إِذَا فَرَغَ مِنْ طَعَامِهِ قَالَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ* (حم د ن ه والضياء عن ابى سعيد)

283. “Yemek yedikten sonra şöyle dua ederlerdi; Elhamdü lillâhillezî et’amenâ ve sekânâ ve cealenâ müslimîn.” Allah’a hamd olsun ki bizi yedirdi, içirdi, Müslüman kıldı diye.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٢٨٤ - كَانَ إِذَا فَرَغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ فَقَالَ اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ
وَأَسْأَلُوا لَهُ التَّيْبَتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ* (د عن عثمان)

284. “Ölüyü defnettikten sonra şöyle derlerdi; Haydi kardeşiniz için Allah’tan mağfiret dileyin. Onun için ayaklarının sabit durmasını,” Sebatta durmasını “Şaşırmamasını Allah’tan niyaz edin çünkü ona sual sorulmaktadır.” Yani o şey yapar hemen soru melekleri gelir şaşırmasın diye dua edin diyor kardeşinize.

٢٨٥ - كَانَ إِذَا فَرَغَ مِنْ طَعَامِهِ قَالَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَطَعَمْتَ وَسَقَيْتَ
وَأَشْبَعْتَ وَارْوَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرُ مَكْفُورٍ وَلَا مُودَّعٍ وَلَا مُسْتَعْنِي عَنْكَ*
(حم عن رجل من بنى سليم)

285. “Yemekten sonra” Bu duayı yapardı; “Allâhümme lekel hamdû at’amte ve sekayte ve eşba’ta ve erveyte fe lekel hamdû ğayra mekfûrin ve lâ müveddân ve lâ müstağnin anke* derdi.”

٢٨٦ - كَانَ إِذَا فَرَغَ مِنْ تَلْبِيَّتِهِ سَأَلَ اللَّهَ رِضْوَانَهُ وَمَغْفِرَتَهُ وَاسْتِعَاذَ بِرَحْمَتِهِ
مِنَ النَّارِ* (ق عن خزيمة بن ثابت)

286. “Telbiyesinden fariğ olduğu zaman,” Telbiye bittiği vakit böyle buyururlardı; “Allah’ın rızasını ve mağfiretini dilerdi. Rahmeti ile ateşten sığınırđı.”

٢٨٧ - كَانَ إِذَا فَقَدَ الرَّجُلَ مِنْ إِخْوَانِهِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ سَأَلَ عَنْهُ فَإِنْ كَانَ غَائِبًا
دَعَا لَهُ وَإِنْ كَانَ شَاهِدًا زَارَهُ وَإِنْ كَانَ مَرِيضًا عَادَهُ* (ه عن انس)

287. “Arkadaşlarından biri üç gün görünmediği zaman, onu sorardı. Eğer gaib ise” yani yoksa “Ona dua ederdi. Gaib değilse onu ziyaret ederdi. Hastaysa yine onu ziyaret ederdi.” Ne için gelmedi diye ziyaretine giderdi, hastaysa yine ziyaretine giderdi.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٢٨٨ - كَانَ إِذَا قَالَ الشَّيْءُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ لَمْ يُرَاجِعْ* (الشَّيْزَى عَنْ أَبِي حُدْرَد)

288. “Bir şeyi üç kere söylediği zaman artık bir daha söylemezdi.” Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in konuştuğu vakit her şeyi üçer kere söylerdi ki insanların akıllarında kalsın başka söylemezdi.

٢٨٩ - كَانَ إِذَا قَالَ بِلَالٌ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ نَهَضَ فَكَبَّرَ* (سَمُوَيْه طَب عَنْ ابْنِ

أَبِي أَوْفَى)

289. “Bilal;” Yani Hazreti Bilal kamet getirdiği vakit; “Kad kâmetis salâh dediği zaman kalkıp hemen tekbir alırdı.” Yani bu şeyde onun için bazen, bazıları şöyle yerde yapıyor, bazıları bittikten sonra yapıyor ama esas öyledir hatta Şeyh Efendi, Şeyh Babamız da onu söylerdi hemen tekbir getirin; “Kad kâmetis salâh” deyince tekbir getirmek lazım ama artık millet öteki türlü alışmış. Allah affetsin.

Sadaka Resûlullah fî mâkâl ev kemâkâl

Lillahi Teâlel Fatıha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri’nin
16 Haziran 2020 / 24 Şevval 1441 Taribli Hadis Dersi
Beylerbeyi Dergâhı